

[Køpke Christensen]

Hr. Jørgen Winther understreger ofte, at han er amtsrådsmedlem og samtidig praktiserende læge i Århus. Det giver selvfølgelig en virkelig baggrundsviden, og derfor var jeg da også tilfreds med, at hr. Jørgen Winther kun baserede sine udtalelser om fortolkningen af de besvarelser, der er kommet fra lægerne i Århus Amt, på en tro om, hvad de praktiserende læger mente. Hr. Jørgen Winther havde ikke belæg for at sige, at det forholder sig sådan og sådan, og at de praktiserende læger mener sådan og sådan. Det er jo kun én ud af alle praktiserende læger i Århus Amt, der sidder her i Tinget.

Derfor tager jeg det stille og roligt, at man beskylder os for at ville køre plat på, om befolkningen skal have tryghed. Jeg synes, det er ganske horribelt at køre debatten ned på det niveau, og jeg er glad for, at det er et klart mindretal, der har den holdning her i Tinget, hvad jeg er overbevist om.

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne indledningsvis fastslå, at det må være sundhedsministeren og Folketinget, der har det overordnede sundhedsmæssige ansvar her i Danmark. Den ny vagtlægeordning er jo i sig selv utryk for borgerne uden for de større byer. Når lægehuset lukker kl. 16, tyndes vagtlægedækningen voldsomt ud. Natlægenedskæringen er på hele 70 pct. I Nordjylland skal 9 læger klare alt i nattetimerne. De skal virke fra Skagen i nord til Hobro i syd – en strækning på 170 km. En læge skal passe Nordøstvendssyssel, Skagen, Frederikshavn, Sæby, Dronninglund Kommuner 66.000 mennesker. En læge skal klare 3 vesthimmerlandske kommuner og 2 kommuner i Hanherred. Den nuværende ordning har i modsætning til de 9 vagtlæger 33 vagtlæger. Og Nordjylland er desværre ikke noget særtilfælde. Udtyndingen har også med stor kraft ramt andre tyndt befolkede områder.

Hertil kommer, at der i de senere år er blevet længere mellem sygehusene og vagtapotekerne. Og indførelsen af Falcks vagtcentralstruktur bevirker, at det er blevet sværere at komme igennem, sådan at ambulancen kan komme hurtigt frem, jf. politiinspektør Erling Nielsen, Kalundborg politi, der i Sygeplejersken af 27. november 1991 siger:

»Vi oplever for tiden centraliseringer og nedskæringer. Når man ser centralisering efter

i sømmene, er det sjældent, at det giver mere effektivitet, men derimod mere administration, tungere arbejdsgang og forsinkelser. Det gælder ikke bare ambulancekørselen.«

Nu skal det jo huskes, at dette her drejer sig om en hjørnesten i det danske sundhedsvæsen – et system, som vi danskere med rette har været stolte af. Vi beskæftiger os her med den allermest elementære af borgernes rettigheder, nemlig retten til tryghed i en sygdomssituation.

Derfor er det ikke uden grund, at dette anslag mod befolkningens tryghed har fremkaldt voldsomme protester fra 87 kommuner med over 1 mio. indbyggere: Landsforeningen Ældre Sagen på 200.000 ældres vegne, De Samvirkende Invalideorganisationer, 2.612 borgere i Skagen, Ældrerådet i Thisted, adskillige læger, Lægeseekretærernes Fagforening samt mange andre.

Socialdemokratiet mener, at befolkningen har krav på tryghed også uden for normal arbejdstid. Vi er ikke modstandere af, at der sker ændringer og tilpasninger i sundhedsvæsenet. Det er således en klar forbedring, at folk, der ringer, kommer til at tale med en læge.

Alligevel vil der være mange situationer, hvor det vil være på sin plads at få besøg af lægen. Når feberen hos familiens lille barn sniger sig op over de 40, kan det være svært for forældrene at vurdere, om der er tale om meningitis eller blot en mindre alvorlig sygdom. Når et ældre menneske får pludselige mavesmerter, er det så godartet, eller er minutterne kostbare? Selv om lægerne er dygtige, har de jo ikke parapsykologiske evner, så de kan se igennem telefonledningerne. Derfor har vi til stadighed brug for et godt og velfungerende vagtlægesystem.

Der kunne nævnes mange andre eksempler på en effektiv vagtlægeordnings betydning. Og der skal ikke herske tvivl om, at vi i Socialdemokratiet er meget utrygge ved, at vagtlægedækningen tyndes så voldsomt ud, som tilfældet er.

Hvis denne udtynding så var sagligt velfunderet, kunne der være en vis idé i den. Men det er jo ingenlunde tilfældet. For sandheden er, at finansminister Henning Dyremose påtog sig opgaven som julemand – og det allerede i sommer. Da lægernes lønforhandlinger var ved at gå i hårdknude, trak finansministeren en mørk nattevagt nissehuen frem, og op af huen trak